

A mostani városcímert 1992-ben, az akkori önkormányzat fogadta el – a kék mezőben levő páncélozott kar egy kardot tart, amin egy medvefej, egy függőlegesen álló szív, illetve egy háromleveles korona látható. A kar mellett még van öt hatágú csillag.

Talán hihetetlennek tűnik, de a kardot tartó kézen négy ujj van, illetve a medve nyelvének alakja is hagy némi kívánnivalót maga után – ez volt a címere több mint huszonnégy évig a városnak.

A régi székely címer az alapja

Mihály János történész, az NSKI munkatársa évek óta foglalkozik a székely szimbólumok kérdéskörével, a témában több tanulmánya jelent meg, előadásokat is tartott – legutóbb múlt héten a városháza Szent István termében tartott az érdeklődők számára egy bemutatót, illetve kedden délután az önkormányzat szakbizottságai előtt is bemutatta a város címerének történetét, illetve a tervezett új címet. Ennek elfogadását a csütörtöki tanácsülésre napirendre tűzte a város polgármestere.

Ami a város régi szimbólumait illeti, egészen a középkorig kell visszakanyarodnunk – a mai címer őseit a régi székely címer szimbólumaiban ismerhetjük fel, a kutató szerint erre vezethető vissza. A leírás szerint *„válltól elvágott páncélozott emberi kar, kétélű kivont karddal, abban egy átszúrt korona, keresztüldőfött medvefej és egy szív”* volt a régi székely címer.

Emellett nagyon fontos a város pecsétje mint szimbólum. Székelyudvarhely már a középkor végén kiérdemelte a saját pecséthasználattal járó városi rangot („1558-ban adatván a Városnak privilegiuma s pecsétje”), ám a kutatások szerint a szóban forgó időszakból egyetlen egy olyan oklevelet sem ismernek a kutatók, amelyet a város által használt pecséttel hitelesítettek volna, sőt még az 1600-as évek első feléből sincsenek ilyen emlékek.

Az első megrajzolt címerünk

Székelyudvarhely címerének első színezett rajza 1887-ből származik, ezen jelenik meg a karddal átszúrt medvefej, a szív és a korona – a szív itt függőlegesen van ábrázolva, a pecséteken viszont vízszintesen szúrja át a szív.

Székelyudvarhely címerének első színezett rajza, 1887

Megjelennek a csillagok, itt még csak négy, majd az 1941-ből származó címeren már öt csillag jelenik meg.

Székelyudvarhely címerének rajza, 1941

Tulajdonképpen ezt a címert vette alapul az 1992-ben elfogadott kép, ami a mai napig használatban van.

Ilyen lehet az új címerünk

Székelyudvarhely új, javasolt címerterve az 1701. évi, említett pecsétlenyomat, valamint a városi tanács második pecsétjének tuslenyomata alapján történt meg, ezt Mihály János

útmutatásai alapján **Tókos Attila** készítette. A heraldikai szempontok betartásával megtervezett, illetve megrajzolt címerterv így néz ki.

Az érvényben levő törvények és a Román Akadémia útmutatója szerint a címereket ún. háromszögű pajzsba kellett helyezni, a pajzsra francia minta szerint többágú falkoronát kellett tenni. A municípiumok esetében ötbástyás falkorona kell, hogy fedje a pajzsot, a megyeszékhelyeknél hét bástyának kell lenni. Egy íratlan szabály szerint mindig a legrégebbi szimbólumokat kell figyelembe venni egy új címer megalkotásánál.

Hosszadalmas lesz az elfogadás

Amennyiben a városi tanács határozatban elfogadja a címertervet, leadja a megyei heraldikai bizottságnak – az eddigi módosítási javaslatok mindig itt buktak el. Ha ennél a bizottságnál jóváhagyják, akkor a bukaresti heraldikai bizottsághoz kerül a címerterv, ha ott is rendben találják, akkor az országos testület elé kerül.

Ha ezen is átmegy, akkor az iratcsomóban szereplő indoklást el kell fogadnia a közigazgatási és igazságügyi-miniszternek is.

Az utolsó „fázis” a címert szentesítő kormányhatározat. A Hivatalos Közlönyben való megjelenés után a város önkormányzata törvényesen használhatja, tehát bélyegzőn, fejléces papíron, a városháza homlokzatán, illetve zászlón és jelvényen is.